

Carlsen: Jeg kan ikke i dette Tilfælde dele den af min ærede Ven (B. Christensen) udtalte Anstuelse om, at det vilde være rettest at fortfare med Forhandlingerne, eller at gaae ind paa en Overveelse af, om man skulde vedtage eller ikke vedtage Behandlingen af det Lovudkast, som er sat paa Dagsordenen. Jeg kan saameget mindre ønske det, som jeg under alle Omstaendigheder vilde behøve ganske andre Oplysninger end dem, jeg har, eller som jeg kan vente i dette Dieblil at faae, for at jeg paa nogen Maade kunde stemme for en videre Behandling af det Lovudkast, der er sat paa Dagsordenen.

B. Christensen: Jeg skal ikke vpholde denne Diskussion. Efter at have hørt tre Tale og navnlig den sidste ærede Tale, skal jeg tage mit Forslag tilbage.

Formanden: Efter Forretningsordenen bestemmer Formanden Dagsordenen for det næste Møde. Den kan, naar 10 Medlemmer forlange det, bestemmes ved Thingets Beslutning. Dette er ikke Tilfældet her. Det er altsaa Formanden, der maa tage Beslutningen. Men naar Thingets Medlemmer ønske Mødets Udsættelse, og da der nu ikke er gjort nogen Indvending derimod, mener jeg, at jeg som Formand bør efterkomme Thingets Ønske. Jeg vil derfor have Mødet, efterat jeg har opgivet Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt paa Mandag Kl. 1¹/₂. Den vil blive den samme som den, der var fastsat for Mødet idag.

Mødet hævet Kl. 1³/₄.

Extraordinært Møde.

Søndagen den 7de Februar Kl. 4¹/₂.

Formanden: Det extraordinære Møde er aabnet. Paa Dagsordenen staaer: En Meddelelse fra Konseilspræsidenten. Jeg giver Ordet til Konseilspræsidenten.

Konseilspræsidenten: Jeg kan af det stærke Indtryk, som Opgivelsen af Dannevirke har gjort paa mig selv, slutte mig til det Indtryk, dette maa have gjort saavel paa Landstingets Medlemmer som paa Kjøbenhavns Beboere i det Hele, og naar denne Opgivelse kom mig som en overraskende Nyhed, kan jeg let fatte, at Deres Overraskelse, der have været saa langt fra Skuepladsen, maa have været endnu langt større. Naar jeg har udbedet mig dette Møde for at gjøre en Meddelelse, saa maa jeg strax bemærke, at jeg ikke seer mig istand til at give Dem nogen Forklaring af de Grunde, som have fremkaldt Opgivelsen af Dannevirkestillingen. Den Protokol, der er optagen i Krigsraadet, i hvilket denne Beslutning blev tagen med 10 Stemmer imod 1, er fra den kommanderende General affendt til Krigsministeren, som imidlertid endnu ikke har modtaget den, og til denne Protokol henviste den kommanderende General i det korte Dieblil, jeg saae ham i Flensborg. Jeg maa derfor indskrænke mig til at meddele Dem det Indtryk, som Reisen til Slesvig har gjort paa mig. Hans Majestæt Kongen havde allerede i en Proklamation til Armeen udtalt, at han ønskede atter at see den, naar Krigen brød ud, og allerede af den Grund maatte det derfor være ønskeligt, at Hans Majestæt Kongen tog derover, saasnart Efterretningen kom hertil om Fjendtlighedernes Udbrud. Idag for 8 Dage siden begav Hans Majestæt Kongen sig derover. Der er imidlertid, mine Herrer! — jeg kan kun gjentage, hvad jeg allerede har ytret i det andet Thing — forbundet særlige Betæneligheder og særlige Vanstelig-